

Kuzey'deki Petrol Kuyularının Geliştirilmesi Anlaşması'nı Onaylamak Şer'an Câiz Değildir. Onun İnkâr Edilmesi, Reddedilmesi ve İlğâ Edilmesi Gerekir

Kuzey'deki petrol kuyularının geliştirilmesine ilişkin olarak Meclis'teki mâli ve ekonomik komiteye sunulan ve Kuveyt Projesi denilen tasarı; İslâmî Hilâfet'in yıkılmasından ve sonra İslâmî beldelerin kukla devletlere parçalanıp başların sömürgeci kâfirlerin çıkarlarını koruyan ajan yöneticilerin atanmasından beri, Ümmetin servetlerinin hâlen Kâfirler için bir yağma ve talan meydanı olduğunun yeni bir kanıtıdır. Kuveyt'in yöneticileri, on yıldan fazladır hâlâ böyle bir tasarıyı geçirmeye çalışmaktadırlar. Bilinmelidir ki bu anlaşma; şer'an câiz değildir, ekonomik yönden hiçbir faydası yoktur, siyâsî yönden zayıflatıcıdır ve yalnızca Amerikan stratejisine hizmet etmektedir.

Şer'an câiz olmamasına gelince; bu, Rasulullah ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] in şu kavlden dolayıdır:

Müslümanlar şu üçünde müşterektirler: Su ve mer'a ve ateş. ^[Ahmed rivâyet etti] Petrol

ateşten sayılır ve müşterekliğin mânâsı petrol herkesin mülkü olmasıdır. Yani Müslümanlar için genel mülkiyettir. Yine bu, Rasulullah ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] in şu fiilinden dolayıdır. Nebî ^[‘Aleyhi's Salâtu ve's Selâm] İbn Hammâl'a tükenmez bir mâden verdiği halde, daha sonra ona vermekten vazgeçti. Et-Tirmizî şöyle rivâyet etti:

Ebyâd İbn Hammâl Rasulullah ^[SallAllahu 'Aleyhi ve Sellem] 'e gelerek tuz (yatağının) kendisine vermesini istedi. O da verdi. O dönüp gittiğinde oradaki meclisten bir adam şöyle dedi: "Ona ne verdiğini biliyor musun? Şüphesiz sen ona bitmeyen bir su (kaynak) verdin." Bunun üzerine onu ondan geri aldı.

Müslümanlardan herhangi bir kişinin tükenmez –fazla olup bitmeyen- bir mâdeni mülk edinmesi câiz değildir. Petrol de bunlardan biridir. Zîra o tebânın tüm fertlerine ait olan bir genel mülkiyettir. Bu nedenle devletin bunu fertlere veya şirketlere mülk edindirmesi yada fertlerin veya şirketlerin kendi çıkarları için onu üretmesine izin vermemesi gerekir. Bilakis devletin bu mâdenleri Müslümanlar nâmına bizzat üretmesi, onların işlerini gözetmesi ve bunları ve tüm türevlerini tebânın tüm fertleri için genel mülkiyet haline getirmesi gerekir. Hiçbir Müslümanın keşfederek, çıkararak veya üreterek petrolü mülk edinmesi câiz olmadığına göre, sömürgeci kâfir devletlerin şirketlerinin böyle bir şeyi yapmaları hiç câiz olmaz. Dolayısıyla bu anlaşmanın onaylaması şer'an haramdır. Çünkü bu, Müslümanların beldeleri ve servetleri üzerinde kâfirlerin hegemonyasını güçlendirmektir ki bu da Allah ^[Subhânehü ve Te'alâ] nın şu kavlden dolayı haramdır:

Muhakkak ki Allah, kâfirler için mü'minler aleyhine asla bir yol (sulta)

vermeyecektir. ^[En-Nisa 141]

Bu anlaşmanın ekonomik yönden hiçbir faydasının olmamasına gelince; Shell Petrol'ün 23 Nisan 2005'te yayınlanan haftalık ekonomi raporunda ve projenin pazarlama grubunun kitapçıklarında belirtildiği gibi, arzulanan üretim hacmine ulaşmak mümkün değildir ve [eğer üretici sayılırsa] Kuveyt petrol şirketi ile yabancı şirketler arasındaki üretim farkı, hatta 2020 yılına kadar yabancı şirketlerin lehine %3.6'yı ve fon farkı da yine 2020 yılına kadar bile yabancı şirketler lehine 0.5 milyar doları aşamayacaktır. Petrolün varil fiyatının 20 doların altına düşmesi halinde ise bu fark negatif yönde değişebilecektir. Projenin taslak belgelerinde de görüldüğü gibi, yabancı şirketlerin üretimden elde edecekleri kâr payı yılda 1.401 milyar dolara ulaşabilecektir. Bu da çok fâhiş bir oran olarak, üretilen petrolün değerinin %21.3'üne tekâbül etmektedir. Bu anlaşmanın siyâsî yönden zaafiyetimizi artırmasına gelince; anlaşma taslağında belirtildiği gibi, yabancı şirketlerin ücreti üretime bağlanmaktadır ki bu, eski petrolde varil başına 1.5 dolar ve yeni petrolde varil başına 2.6 dolardır. Bu da onlarla bu anlaşmanın imzalanmasıyla birlikte, bu yabancı şirketlerin petrolün üretim kararında bize ortak olacakları anlamına gelmektedir. Çünkü şirketlerin ücreti, üretimin artış ve düşüşünden etkilenecektir. Böylece bu anlaşma burada, ekonomimiz ve siyâsetimiz üzerinde ciddi bir tehlike oluşturmaktadır. Yine bu anlaşma taslağı devletin, üretimi azaltma kararı alması halinde yabancı şirketlere uygun bir tazminat ödemesini de içermektedir. Çamuru balçığa çeviren şey şu ki anlaşma taslağı, yabancı şirketlerin çalışma sahası dışında da çalışmalar yapabileceklerini veya sözleşmede belirlenmeyen çalışma sahaları oluşturabileceklerini öngörmektedir. Bu da bu anlaşmanın ülkedeki tüm petrol kuyularını enine-boyuna kapsayabileceği anlamına gelmektedir. Dolayısıyla bu anlaşmanın onaylanmasına uğraşmak, ülkenin ve servetlerinin üzerine daha fazla hegemonya kurulmasına uğraşmaktır. Bu da, hegemonyadan kurtulmayı ve daha fazla bağımsızlık için uğraşmayı temel alan siyâsî ilkeler ile çelişmektedir. Bu anlaşmanın en korkutucu yanı ise, "ortaklık ve istihdam" gibi yeni terimlerle imtiyazlar dönemine geri döndüren bir başlangıç olmasıdır.

Bu anlaşmanın yalnızca Amerikan stratejisine hizmet etmesine gelince; gizli petrol sahalarının oluşturulması, üretimin artırılması, yatırımların çoğaltılması ve yabancı şirketlerin Kuveyt de dâhil bölgenin petrolü üzerindeki ihtirası; bol miktarda petrol sağlayabilen Körfez bölgesi dışındaki dünya ülkelerinin petrol ihtiyacını karşılamadaki yetersizliğine yönelik Amerikan beklentileri ile bağlantılıdır ki bu yetersizlik, birçok

dünya ülkesinin tüketim fazlalığından kaynaklanmaktadır. Nitekim 02.08.1996'da Cidde'de yayınlanan el-Âlem-ul Yevm Dergisi, Amerikan Enerji Bakanlığı'ndaki petrol veri yönetimi tarafından yayınlanan özel bir çalışmaya yer vermişti. Orada 2015 yılına kadar dünya petrol ihtiyacını karşılamamanın, Ağustos 1996'daki tedârikten çok daha az olacağı, bu nedenle dünyanın Körfez petrollerine olan bağımlılığının daha da artacağı ve dünya ihtiyacının %39'una ulaşacağı kaydediliyordu. Aynı çalışmada bu hedefin gerçekleştirilmesi için ilgili devletlerin günlük petrol üretim gücünü, Ağustos 1996'ya oranla %50 ila %80 arasında artırmaları gerekeceği belirtiliyordu. Geçen asrın 90'lı yıllarında yayınlanan çalışmaların çoğunda vurgulandığı gibi, sanâyi devletlerinin, birçok petrol bölgesini veya ticârî olmayan kendi (stratejik) stoklarını 21. yüzyılın başı itibariyle tüketeceği ve Körfez bölgesinin bol miktarda petrol üretebilecek kapasitedeki tek bölge olarak kalacağı sanılmaktadır. Yine bu çalışmaların tespitlerine göre, OPEC [Petrol İhrac Eden Ülkeler Örgütü]'nün 2020 yılı itibariyle günlük petrol üretimini 50 milyon varile ulaştırması gerekmektedir. Aksi takdirde dünya, gerçek bir enerji krizi karşılaşacaktır. Bu da Amerika'nın gizli petrol sahalarının oluşturulmasına, üretimin artırılmasına ve ona ortak olmasına yönelik böyle bir proje üzerindeki ısrarını açıklamaktadır. Bu ilk adımdan sonra ise petrolün üretim, satış ve ihrac kararının kontrolünü, tüm dünya ülkelerinin petrol tedârikinin kontrolünü eline geçirmek ve böylece politikaları doğrultusundaki hegemonyasını garanti altına almak istemektedir. Bu projenin Kuveyt'in veya Körfez ülkelerinin maslahatları yada [şâyet varsa!] stratejileri ile hiçbir alâkası yoktur. Öyleyse petrol sahalarını teslim etmedeki ve petrolün üretim kararının hâkimiyetini terk etmedeki maslahat nerededir? Kuveyt yöneticilerinin bu anlaşmayı kabul ettirmeye yönelik ısrarlarına gelince; onların gerçeği, Kâfirlerin güvenlik talebine boyun bükmeğidir.

Ey Müslümanlar!

Amerika'nın petrolü kontrol altına alma plânlarını bozmak kolay bir iştir. Bu da onun üsluplarını bozmakla olur. Biz bu anlaşmayı reddedebiliriz. Nitekim daha önce de Ümmet Meclisi'nde böyle bir anlaşma reddedilmiştir. Bu bakımdan şimdi de, özellikle kamuoyunun reddettiği bir sırada yine bu anlaşmayı reddedebiliriz. Amerika'nın habis üsluplarının farkında olmak ve bunları hezîmete uğratmak da, özellikle Irak ve Afganistan'da bataklığa saplandıktan sonra Avrupa'nın rekâbet ve sıkıştırması ile karşı karşıya olduğu bir sırada Amerika'nın bu kararı tek başına sahiplenmesinin ve bölgede yeni bir savaşa girmesinin mümkün olmadığını bildiğimiz sürece oldukça kolay bir iştir. Size düşen, Ey Müslümanlar, petrolün mülkiyetini korumak ve petrolün üretim, satış ve ihrac kararı üzerindeki hâkimiyeti savunmaktır. Bunu da bu ölümcül projeyi reddetmekle, ona yönelik öfkenizi açığa vurmakla ve tüm yetkili makamlardan ve Ümmet Meclisi'nin üyelerinden bunu reddedip ilğâ etmelerini ve Müslümanların geçimlerinin kaynağı ve evlâtlarının rızkı olan servetleri üzerinde Kâfirlere imkân ve fırsat vermemelerini, Allah [Subhânehu ve Te'alâ]'nın şu kavline sarılarak talep etmekle yapabilirsiniz:

Siz insanlar için

çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. Zîra ma'rufu emredersiniz, münkerden nehyedersiniz ve Allah'a îman edersiniz. [Âl-i İmrân 110] ve Rasulullah [SallıAllahu 'Aleyhi ve Sellem]'in şu kavline sarılarak:

Nefsimi elimde tutan [Allah'a]

yemin olsun ki ya ma'rufu emreder ve münkerden nehyedersiniz, yada Allah katından bir cezâ gönderir. ***Sonra O'na dua edersiniz, lâkin artık size icâbet etmez.*** [Ahmed rivâyet etti]

Öyleyse yapılması gereken; kendi maslahatlarımızı, evlatlarımızın maslahatlarını ve sonraki nesillerimizin maslahatlarını korumak üzere petrolün üretimine, üretim kararına ve Allah [Subhânehu ve Te'alâ]'nın bize ihsan ettiği servetlerimize sahip çıkılmasıdır.

Ey Müslümanlar!

Muhakkak ki Küfrün beldemiz, halkımız ve servetlerimiz üzerindeki hegemonyasını def etmenin tek köklü çözümü; **Râşidî Hilâfet Devleti**'ni ikâme ederek İslâmî Hayatı yeniden başlatmaktır. Zîra **Râşidî Hilâfet**; işlerimizi gözetir, servetlerimizi şer'î hükümlere göre koru, işletir ve geliştirir. Böylece bu dünyada ve Âhirette tüm Müslümanlar için saadet, memnuniyet ve refah sağlar. İşte o **Râşidî Hilâfet** ile saygınlığımızı ve üstünlüğümüzü koruyabiliriz. Aynen el-Mustafâ [Aleyhi's Salâtu ve's Selâm]'ın haber verdiği gibi:

İmâm [Halîfe] ancak bir kalkandır. Onun arkasında savaşırsınız ve onunla korunursunuz. [Muslim]

Öyleyse, Ey Müslümanlar, Rasulullah [SallıAllahu 'Aleyhi ve Sellem]'in dönüşünü müjdelediği **Râşidî Hilâfet**'i kurmak için çalışalım. İşte biz sizi buna dâvet ediyoruz. Allah [Subhânehu ve Te'alâ] şöyle buyurmaktadır:

Ey îman edenler! Allah'a ve Rasulü'ne ihânet etmeyin! Yoksa bile bile kendi emânetlerinize ihânet etmiş olursunuz. [el-Enfâl 27]